

Hanne Severinsen (V):

Det er hermed konstateret, at det i virkeligheden er dette med udvalget og modellen for den pædagogiske styring, som socialdemokratiet hænger sin hat på. Jeg synes, det er fantastisk tyndt, for det, det drejer sig om, er, hvordan man yderligere skal styrke den pædagogiske styring. Der er jo ikke tale om, at man, fordi man lader statsgymnasierne gå over til amterne, ændrer på den pædagogiske styring, man har i øjeblikket. Der er jo så udmærket gjort rede for, at man har en styringsmodel, hvor man har fagenes indhold, man har tilsyn, man har undervisningsvejledning, man har eksamen, man har fagkonsulenter. Hvad vil man mere? Det kan da godt være, der skal gøres mere, men vi har i hvert fald på nuværende tidspunkt hele modellen for, hvordan man kan styre det pædagogiske tilsyn. Det, som udvalget skal beskæftige sig med, er, om man kan gøre det endnu bedre, men der er jo ikke tale om nogen forringelse. Socialdemokratiet får det til at lyde, som om der sker en forringelse af det pædagogiske tilsyn i forhold til, hvordan det er i dag, fordi statsgymnasierne går over til amterne. Det er der ikke tale om.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal opgive at prøve at forklare fru Hanne Severinsen om statsskolernes betydning i forbindelse med den pædagogiske styring og kun sige, at ministeren i hvert fald er klar over, at statsskolerne har en betydning, og at det derfor er nødvendigt at foretage sig nogle ting, når alle skolerne går over til amterne.

Ministeren siger, det var kommissoriet, vi kunne skrive. Ja, men så er vi præcis fremme dér, hvor socialdemokratiet sagde, at vi gerne ville være med til at give retningslinjerne for et kommissorium for dette udvalgsarbejde. Det vil vi gøre i en beretning, og så kan ministeren komme med sit lovforslag tidligt i næste samling, stadig væk et år før lovforslaget skal træde i kraft, og så vil folketinget kende det fulde grundlag, det skal tage stilling på. Det sagde ministeren nej til. Jeg skal af hensyn til ministeren undlade at citere de vendinger, hvormed han sagde nej, det kunne der altså ikke være tale om.

Derfor må jeg sige, at dette kun handler om én ting, nemlig prestige for ministeren med hensyn til at få sit forslag igennem nu og her i denne samling. Det har intet med saglighed over for gymnasieskolerne, og det har intet med tidsfaktoren at gøre, at han ikke kunne tage imod vores forslag. Det drejer sig om, at ministeren af prestigemæssige grunde ville have forslaget vedtaget nu og ikke ville vente, til udvalgsarbejdet, hvor vi i fællesskab havde retningslinjerne for kommissoriet, var færdiggjort, så folketinget havde kendt det fulde grundlag for denne lovgivning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis socialdemokratiet ville gå ind på en aftale om, at man ville gå ind for denne overgang på et senere tidspunkt, havde det været til at tale om. Men det ville socialdemokratiet ikke love noget som helst om. Vi fik intet som helst løfte om, at man overhovedet bare ville være venlig på et senere tidspunkt. Derfor blev udvalget et rent omsvøb.

Hvad angår kommissoriet, fremsendte jeg faktisk et udkast til kommissorium for lang tid siden. Hvis socialdemokratiet havde haft ændringer til dette kommissorium, kunne man være kommet med dem, men det havde man ikke; man ville ikke ud med, hvad det var, der var galt.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg tror ikke, vi skal trække denne sag meget længere. Af hensyn til ministeren skal heller ikke jeg trække frem, hvad ministeren sagde ved det sidste møde, vi havde om beretningen. (*Afbrydelse af undervisningsministeren*). Nej, det vil jeg ikke, hr. minister. Men det lå helt klart, at ministeren ikke ville være med. Ja, jeg kan godt sige, at ministeren oven i købet sagde, at han overhovedet ikke ville have med den sag at gøre mere, hvis det skulle løses på den måde. (*Afbrydelse af undervisningsministeren*). Det var dér, hvor vi sluttede, og så skal ministeren altså ikke begynde at beskyldte os for at ikke være arbejdsvillige og oven i købet være utroværdige.

(Kort bemærkning).